

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 59. Quarta Mediolanensis Synodus a sancto Carolo celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

ibidem Sacella erigi curavit, ut singulis diebus Sacrum celebrari posset. Denique sua sollicitudine, suisque precibus tandem exeunte anno sequenti pestis repressa est, qua lue extinctorum septendecim millia intra urbem, & octo millia in reliquis Diæceseos locis numerabantur, ex quibus viginti sex Ecclesiastici, duo Jesuitæ, totidem Barnabitarum, & decem Cappucini recensebantur: ex Monialibus autem paucæ admodum hoc malo consumptæ perierunt, eo quod Sanctus Cardinalis illas particulari sollicitudine fovisset, eisque omnia subsidia amplissima procurasset.

Sæcul. XVI.
A. C. 1576.

§. LIX.

Quarta Mediolanensis Synodus a S. Carolo celebrata.

Eodem hoc anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo sexto paucis ante Mensibus, priusquam pestilentia grassari cæperat, Sanctus Carolus quartam suam Synodum Mediolanensem diplomate die prima Martii edito ad decimam Maji indixit, huicque Synodo initium fecit præmissa oratione, in qua iterato Concilia convocandi necessitatem, necnon uberrima, quæ inde in Ecclesiam redundant, commoda exposuit, quatenus hac ratione mores corrigerentur, & disciplina facta servaretur.

*Labbe Cat.
lect. Conc.
tom. 15. p.
410. & seq.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1576.

varetur, juxta mentem Tridentini Concilii, quod sæpius ejusmodi Synodos haberi præcepit. Intererant huic Concilio præter Visitatorem Apostolicum undecim Episcopi, atque univèrsus Mediolanensis Clerus, ubi præprimis fidei professio, prout jam in prioribus Synodis factum, edebatur, atque ex aditantibus omnes eandem interposita juramenti religione firmarunt. His peractis sigillatim de statutis, & decretis agebatur, atque initium sumebatur ab iis, quæ sacras reliquias, atque imagines concernunt, ubi etiam actum est de Indulgentiis, superstitionibus, quatuor temporum lege, de formula indicendi jejunia, de feriis, in quibus ad judiciale forum aditus non pateret: insuper de festivitate Divi Ambrosii, & de Clericorum ad festorum celebritates concursu, atque de religiosis peregrinationibus decreta fuere condita, injunctumque, ut sacri hujus itineris tempore singulis diebus Missa audiatur, Ecclesiæ jejunia ferventur, Eleemosynæ dentur, ac preces persolvantur, necnon colloquia duntaxat de rebus sacris instituantur, ac denique Tempia pie lustrentur.

Altera pars complectitur ea hujus concilii decreta, in quibus agitur de Ecclesiarum cultu, de Sacellis, & Altari-

Sæcul. XVI.
A.C. 1576.

taribus, de sepulcris, cæmeteriis, cæm-
panis, ornamentis, & decore locorum
sacrorum, necnon de profano usu a sa-
cris locis sollicitè tollendo: prohibitum
insuper est, ne ibidem confabulationes
instituantur: præterea statutum, ut
mulieribus tam in ingressu, quam e-
gressu ex Ecclesia loca a Viris segrega-
ta assignentur: agebatur etiam de Ec-
clesiarum, & Altarium consecrationi-
bus, de parvis sacellis in via publica
extractis, de orationibus vespertinis,
de Verbi Divini Prædicatione, & de
scolis, in quibus Christiana doctrina
tradatur. Denique progrediebatur Sy-
nodus ad ea, quæ ad Sacramenta, sa-
crum oleum, libros Baptismales, &
exorcismos spectant: postea de quolibet
Sacramento sigillatim agebatur: ad hæc
istud Concilium exactè discutiebat om-
nia, quæ ad sacramentorum admini-
strationem, beneficiorum collationem,
& provisionem, Sacrificium Missæ, Di-
vinum Officium, supplicationes, exe-
quias, Canonicorum distributiones, Pa-
rochias, atque ad earum iura, & offi-
cia spectant.

Tertia demum parte exponuntur E-
piscoporum officia, ubi agitur etiam de
vita, & honestate Clericorum, de ne-
cessitate visitationis Episcopalis, Con-
cilioque Provincialis omni triennio ce-
le-

Sæcul.XVI
A.C.1576. lebrandi, necnon Diæcesanæ Synodi.
 Legebantur quoque plura admodum
 salutaria monita ad Clericos pro morum
 institutione, Clericorum lectionibus, ac
 studiis, vestibibus, & residentia: conde-
 bantur etiam statuta de Episcoporum
 jurisdictione, foroque Ecclesiastico,
 necnon de iis, quæ Sacramenti Matri-
 monii celebrationem, Regulares, & Mo-
 niales, ac earum, ut vocant, locutoria,
 rotas, & clausuram exacte observan-
 dam concernunt: actum insuper est de
 monasteriis, in quæ etiam mulieres in-
 gredi prohibentur, ubi præscribaba-
 tur modus, quo locus ad confessio-
 nes excipiendas destinatus construatur:
 præterea decreta pro temporalium bo-
 norum œconomia admodum salutaria
 conduntur: exponuntur quoque ea om-
 nia, quæ ad conservanda pia loca,
 Xenodochia, & foundationes conferre
 possunt: præter hæc fideles ad pauperum
 curam, Parochi ad illorum instructio-
 nem, & eleemosynam illis erogandam,
 necnon ad frequentem Sacramentorum
 usum illis inculcandum admonen-
 tur: denique pænæ in eos, qui hæc
 decreta violare attentaverint, statuun-
 tur, & sancitur, ut decreta valvis Ca-
 thedralis Ecclesiæ affigerentur, quate-
 nus nullus ignorantiam obtendere va-
 leat. Ceterum sequens Synodus ad
 diem

diem septimam Maji anni post Christum Sæcul. XVI.
 natum millesimi quingentesimi septua- A.C. 1576.
 gesimi noni indicebatur.

§. LX.

*Josias Simler, & Conradus Heres-
 bachius mortui.*

Sub idem ferme tempus Josias Simle- Thu. l. 62.
 rus Capellæ in Helvetiis natus an-
 no ætatis suæ circiter quadragesimo
 quinto decessit. Hic Petro Martyri
 succedens pro Tigurinis Minister consti-
 tuebatur, qui humanioribus literis ex-
 cultus pariter variis Teologicis elucu-
 brationibus contra Socinianos editis ce-
 lebrem sese reddebat.

Eo demortuo paulo post Conradus
 Heresbachius generis nobilitate, atque
 eruditione clarus in Cliviensi Ducatu
 obiit, postquam septuagesimum secun-
 dum vitæ suæ annum (*) exegerat. Hic
 jurisprudentiæ, linguarum, & politio-
 nis literaturæ fama clarus plures Aucto-
 res profanos latine reddidit: inter Scri-
 ptos vero Ecclesiasticos numerari me-
 ritur ob suum commentarium in Davi-
 dis Psalmos a doctis commendatum.

§. LXI.

(*) Thuanus illum anno ætatis suæ sexa-
 gesimo septimo mortuum asserit.

Hist. Eccles. Tom. XLIX. Y